

« Si vestrae beatitudini placet, recitentur etiam necessariae causae ad ecclesiae statum pertinentes, pro quibus vestram unanimem sanctitatem ad nos usque similiter fatigari rogitavimus. Sed, ut magis dispositionum nostra-

rum rege, Aquileia civitas nostra funditus destruta est, et postea, Gothorum incessu et ceterorum barbarorum quassata, vix aspirans, sed et nunc Langobardorum nefandae gentis flagella sustinere non potest. Quapropter dignum dicit mansuetudo nostra, si vestrae placet sanctitati, in hoc castro Gradensi nostram confirmare metropolim ».

Sancta synodus dixit: « Quae vestra proposuit beatitudo, omnes pari assensu confirmamus ».

dominus noster, supra quem credidimus et speravimus, praestitit ut vestra nunc praesentia perfruamur, dignum ergo, carissimi fratres, mansuetudo nostra dicit, ex consensu beatissimi apostolicae sedis papae Pelagii, cui jam ante communis nostram intuitu descripsimus necessitatem, si sanctitati vestrae placet hanc civitatem Gradensem nostram perpetuo confirmare metropolim novamque eam vocare Aquilegiam (*D*), quoniam, ut praelibavimus, intervenientibus malis nostris quotidie hostile perpetuum flagellum. Jam pridem ab Athila, Hunnorum rege, Aquilegia civitas nostra funditus est destruta, et postea, Gothorum incessu et ceterorum barbarorum quassata, vix aspirat, sed etiam nunc Langobardorum nefandae gentis flagella sustinere non valens.

Sancta synodus dixit: « Quae vestra proposuit beatitudo, omnes pari confirmamus assensu »;

« Si vestrae sanctitati placet, beatissimi papae Pelagii privilegium pro hac intentione ad ipso transmissum in medio recitandum deferratur ».

Laurentius presbyter, legatus apostolicae sedis, repreäsentavit privilegium, quod suscipiens Epiphanius, notarius, in medio stanes, recitavit; « Pelagius, urbis Romae episcopus, Heliae, Aquileensi patriarchae etc. Convenit apostolico moderamini pia religione pollentibus benivola compassione succurrere et poscentium animis ob hac re devotione impartire consensum. Ex hoc enim lucri potissimum a conditore omnium proculdubio promerebimur, si venerabilia loca, opportuno transmutata tempore, nostro fuerint studio ad meliorem sine dubio statum producta. Igitur, quia petisti a nobis per missa

gnatur, sanctissimi fratres. Nam inter angores, quibus ecclesia Domini circumquaque depressa spirat, et gentium ferocissimas clades, quae miserae provinciae nostrae reliquias quatere ac devastare non cessant, fateor me non praeter spem, sed, velut verius dixerim, supra spem meam ad hunc venerabilem coetum vestram invitasse sanctissimam caritatem. Angebar enim, ne quid undecumque votis communibus obstitisset. Verum quia, ut praefatus sum,

Jhesus Christus, verus Deus ac

gnatur, sanctissimi fratres. Nam